

voionmaa tänään

kurssijulkaisu 2011 - www.voionmaanopisto.fi

Simo, 25, radio- ja tv-linja

- Jalassani oleva Järvenpään vaakuna on kunnianosoitus kotipaikkakunnalleni. Vaakuna on suosittu tatuointi järvenpääläisillä ja sellainen löytyy myös esimerkiksi Järvenpään anarkistiliiton perustajalta.

Jyrki, 53, valokuvauslinja

- Sain tatuoinnin 40-vuotislahjaksi. Se on tarkka jäljennös valokuvasta, joka esittää minulla lemmikkinä ollutta lintuhämähäkkiä. Hämähäkki on tatuoitu luonnolliseen kokoonsa.

Alma, 20, toimittajalinja

- Auringonkukka oli ensimmäinen tatuointini. Otin sen Melbourne'ssa viime helmikuussa. Olin jo pitkään miettinyt, mikä tatuoinnin haluaisin ja kerran kun kävelin St. Kildan kaupunginosassa, sain idean auringonkukasta. Tatuointi tuntuu kuuluvan käteeni.

Akseli, 21, valokuvauslinja

- Tatuointini sai innoituksensa Charles Baudelairen runokirjasta "Flowers of Evil". Otin kuvan, kun kävi ilmi, etten pääsekään ammattikorkeakouluun ja minun piti miettiä voinko aidosti elää itseilmaisulla tässä maailmassa. Samaistuin Baudelairen runoihin.

Jussi, 26, näyttelijälinja

- Tatuointini esittää Jörmungandria, skandinaavisen mytologian maailmankäärmettä. Käärme on kietoutunut kuolevan maailman, maakallon ympärille. Veljeni piirsi kuvan minulle.

Heini, 23, valokuvauslinja

- Kaikilla tatuoinneillani on merkitys elämäntilanteen ja ympärillä olleiden ihmisten kautta. Ideana on, että tatuoinneistani naisellisuus ja karheus kohtaavat. Niiden kautta olen löytänyt paljon itseäni.

Leena, 24, toimittajalinja

- Minulle on ollut nuoresta asti selvää, että haluan ihooni paljon isoja ja värikkäitä kuvia. Mielestäni tatuoinnit saavat olla söpöjä ja hassuja, eikä niillä välttämättä tarvitse olla syväisiä merkityksiä. Kuvien merkitykset voivat syntyä myöhemminkin.

Eero, 26, radio- ja tv-linja

- Matkatatuointini on otettu Singaporessa ja suunnittelin sen itse kymmenessä minuutissa. Auringon otin Alice in Chainsin logosta ja laitoin keskelle bändin nimen sijaan hain, sillä se muistuttaa minua sukellusharrastuksestani. Punainen nuoli haissa osoittaa pohjoiseen, kotiinpäin.

Ari, 24, näyttelijälinja

- Otin Jack Skellingtonit, Alienin ja Alien Predatorin käsiini, sillä se oli mielestäni hauska idea. Lord of the Rings -kirjojen sormuksen riimut otin nostalgisista syistä, sillä muistan kirjat lapsuudestani.

Jonna, 38, valokuvauslinja

- Halusin pitkään perhostatuoinnin, mutta päätin tehdä lapset ja kasvattaa heidät vauvaiän ohi ennen sitä. Kymmenen vuotta sitten otin Hohtosinisiiven vasempaan olkapäähäni. Halusin kuvan, johon olen vanhana mummonakin tyytyväinen.

- 02** Neulan alla
Voionmaan tatuointitarinat
- 05** Pääkirjoitus
Sensei Salmikallion terveiset
- 06** Salaperäinen syysrieha
Munat suussa, kävyt korissa ja järki jäässä.
- 08** Mitä Voionmaa ajattelee
Mielipidemittauksen hyvät, pahat ja rumat
- 10** Tarinoita maailman ääristä
Eli sinne ja takaisin
- 12** Torvisoittoa ja puheita 60-vuotiaalle
Voionmaan opiston syntymäpäiväjuhlat ilman opiskelijoita
- 13** Toinen kattaus kuusikymppiselle
Samat bileet opiskelijoiden kera, jee!
- 14** Rantasauna valmistuu tämän vuoden puolella
Kohta pääsee löylyyn.
- 16** Ne kuusi linjaa
Linjojen armoton läpileikkaus
- 18** Ennakkoluulotonta sakkia
Mitä opiskelijat ajattelevat toistensa linjoista?
- 19** Aaveita ja laiskureita
Ammattilinjalaiset unleashed!
- 20** Kaikkien janoisten sankarit
Humalanhakuista juomista, jumalanhakuista huomista
- 22** Horjumaton hallitus
Oppilaskunnan hallitus esittelyssä.
- 23** Muistilista
Aina on joku jonka puoleen voi kääntyä
- 24** Seuran hakua -kolumni
Ninni Ahosen neuvoja seuraamalla et koskaan ole yksin
- 25** Kädet kertovat
Enemmän kuin tuhat sanaa
- 26** Sushin tekemisen salat
Raakaa kalaa ja riisiä, vai japanilaista taidetta?
- 28** Ennen ja nyt
Silloin kun minä olin nuori...
- 30** Voionmaa lookbook
Urbaania muotia metsän keskellä
- 32** "Hajoo sinne salamas kanssa"
Täydellinen vapaapäivä Tampereella
- 34** Penni ajatuksistasi
Syntyjä syviä Radiotalon kellarissa
- 36** Elämää opistolla
Valokuvaalinjalaisten kuvareportaasi opistoelämästä
- 38** Kundien kaarat
Nopeita autoja ja vaarallisia naisia, vai oliko se toisinpäin...

PÄÄKIRJOITUS

PASI SALMIKALLIO

Viestinnän koulutuspaikoista yli puolet pois

Viiden vuoden päästä lähihoitajia, siivoojia ja opettajia koulutetaan enemmän mutta kulttuurialan työntekijöitä selvästi vähemmän kuin nyt. Hallitus päättää vuoden 2016 aloituspaikkamäärästä vielä tämän vuoden aikana. Opetusministeriön selvityksen mukaan eniten rokotetaan kulttuurialaa, jonka noin 7700 aloituspaikasta vähennetään kolmisen tuhatta. Kun nelisenkymmentä prosenttia aloituspaikoista katoaa, niin jäljelle jääviin on tietysti entistä enemmän hakijoita yhtä avointa paikkaa kohden.

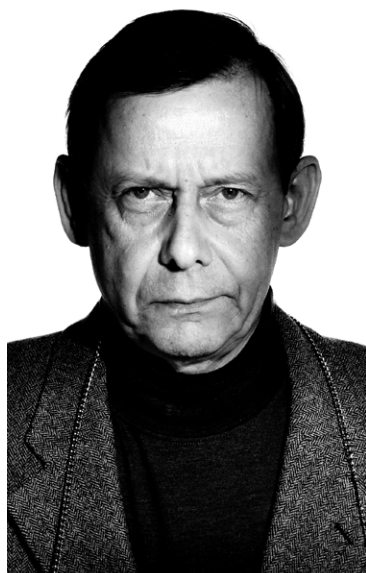
Lukijoita kiinnostavat taatusti viestintää ja informaatiotieteitä koskevat vähennykset. Näiden alojen aloituspaikoille käy vielä huonommin kuin muulle kulttuurikoulutukselle. Viestinnän ja informaatiotieteiden paikkoja on vuonna 2016 alle puolet nykyistä. Jos ajattelit hakea jatkokoulutukseen Voionmaan jälkeen, niin suosittelen lämpimästi, että teet sen aika nopeasti, koska sisäänpääsy vaikeutuu.

Viestinnän ammatillista peruskoulutusta eli media-assistenttikoulutusta karsitaan rajuimminkin yli 800 paikalla. Ammattikorkeakouluista lähtee vajaat 500 paikkaa ja yliopistoissa aloituspaikkamäärä pysyy nykyisellään. Vaikka aloituspaikkojen karsintaa vasta suunnitellaan, suurin piirtein näin myös tapahtuu. Opetusministeriön selvitys on tehty yhdessä työmarkkinajärjestöjen ja opetusviranomaisten kanssa, ja linja pitää.

Miksi sitten halutaan hakata halolla päähän juuri kulttuurialalle haluavia opiskelijoita. Tämä johtuu kulttuurialan huonoista työllisyysnäkyistä erityisesti ammatillisen perustutkinnon suorittaneiden ja ”väärän” koulutuslinjan ammattikorkeakouluissa valinneiden osalta. Opiskelijoita ei haluta kouluttaa kortistoon, perustelee opetusministeriö.

Kun teimme lehtitoimittajakoulutuksessa harjoitusjuttuja aloituspaikkojen karsinnasta, niin aika monessa kirjoituksessa nousi esiin ajatus, että tämä on suuri vääryys. Ei anneta opiskella sitä alaa, mitä haluaa, vaan pakotetaan väkisin johonkin perushoitajakoulutukseen. Ymmärrän kyllä myös opetusministeriön tätejä ja setiä. Jos paikkamäärä pysyy nykyisellään, niin kaikille valmistuvilla ei ole kymmenen vuoden päästä töitä. Sitä paitsi opiskelijoita on viiden vuoden päästä muutenkin vähemmän kuin nyt, koska ikäluokat hie-
man pienenevät.

Sen vuoksi te olette Voionmaalla opiskelemissa, että osaatte lukea prosentteja ja tehdä oikeat johtopäätökset. Valitse oikea ammattikorkeakoulu ja siellä oikea koulutuslinja tai mene yliopistoon.

VOIONMAAN OPISTON
KURSSIJULKAISU 2011

Päätoimittaja: Pasi Salmikallio
Taitto: Manu Pärssinen
Painopaikka: Tammerprint Oy

www.voionmaanopisto.fi

Kannen kuva on
kansikuvakilpailun voittaja,
kuvaaja: Daniele Rogazione

voionmaa
tänään

voionmaan opisto

Salaperäinen syysrieha

Oppilaskunnan hallituksen järjestämä syysrieha piti sisällään innokkaita kannustushuutoja, hyvää yhteishenkeä ja tarkkaan hiottuja strategioita.

Kun oppilaskunnan hallituksen jäseniltä yritti etukäteen kysellä, mitä syysriehan rastit mahtavat pitää sisällään, kukaan ei paljastanut mitään. Edes selitys, että olen toimittaja ja teen jutun lehteen ei saanut järjestäjiä avautumaan. Rastit täytyy kuulemma kokea.

Joukko opiskelijoita kokoontui alkuillasta pihalle hyvin varustautuneena. Monella oli salaperäisiä kiliseviä muovipusseja ja löytyipä joukosta yksi keltainen kurapukukin. Opiskelijat arvottiin noin kuuden hengen ryhmiin, joiden nimet aiheuttivat monissa ihmetystä. Allekirjoittanut päätyi ryhmään cf0037, mutta joukossa oli myös muun muassa monitraumamoponkahvat ja kettunaamat. Myös hyvin epämääräisen oloinen kartta hämmensi osaa opiskelijoista. Selvää oli kuitenkin

se, että tähän kisaan lähdetään kunnan asenteella ja ujostelematta.

Rastit osoittautuivat lopulta odotettua kesymmiksi. Kun opiskelijat olivat kauhulla odottaneet mutapainia ja muita extreme-urheilua, kävynheitto ja eläinten matkiminen tuntui lastenleikiltä. Tukkihumala taisi olla illan hurjinta antia, mutta en viidentoista tukkihumalaisen joukossa silti nähnyt yhtäkään kaatumista, ainoastaan yhden luovuttajan.

Rannalla tehtävänä ollut lettujen paistaminen ei tainnut olla kaikille sittenkään niin tuttua. Vaikka osa letuista oli pelkkää säälittävää mössöä, tunnelma oli kaikilla katossa. Allekirjoittaneen joukkue yritti jopa letun liekitystä punaviinillä, mutta se ei yrityksestämme

huolimatta onnistunut. Uskokaa tai älkää; lopputulos oli silti yllättävän maukas.

Kananmunarastin innoittamia toinen toistaan huonompia ”muna suussa” -vitsejä kuunneltiin läpi illan. Kyseiselle rastille oli varauduttu useammalla kananmunapakettilla tehtävän oletetun vaikeuden takia, mutta rikkoutuneiden kananmunien saldo oli illan päätteeksi yllättäen pyöreä nolla.

Kilpailijoiden jännitys raukesi illan palkintojenjakotilaisuudessa pubissa. Voittajaksi selviytynyt joukkue sai palkinnoksi drinkkilippuja, mutta ei muillakaan joukkueilla huonosti mennyt; pääpalkinnon lisäksi jaettiin riisikakkuja, kaurahiutaleita ja pullo ilolientä.

Tukkihumalarastilla pistettiin päät pyörälle.

Vasemmalla: Mitä parempi ryhmähenki, sitä parempi flaksi.

Oikealla: Huonosti sujunut kävynheitto ei saanut rastinpitäjien hymyjä hyytymään.

Marie von Bell esittelee letturastin tuomarille Milla Väänäselle räiskälettään.

Mitä rasteilla tehtiin?

TEKSTI: LINNEA LÖNNFORS JA NINNI AHONEN | KUVAT: SAMI VÄISÄNEN

Voionmaan opiston päärakennusta lähinnä sijainneella Karoliinan rastilla riehaan osallistujat joutuivat tasapainottelemaan lusikassa olevaa kananmunaa suullaan. Samalla heidän piti kiertää lipputangoista koostuva rata. Paras aika ratkaisi.

Alman tukkihumala-rastilla kilpaili kerralla kaksi joukkuetta vastakkain. Molemmille joukkueille annettiin pesäpallomaila, johon joukkueiden ensimmäiset kilpailijat painoivat otsansa kiinni. Merkin saatuaan kilpailijat alkoivat pyöriä mailansa ympäri niin nopeasti kuin pystyivät. Tämän jälkeen pyörällä päästään olevien kilpailijoiden tehtävänä oli juosta koskettamaan oman joukkueensa maalitolppaa, palata takasin joukkueensa luokse ja lähettää matkaan uusi kilpailija. Voittajajoukkue oli se, jonka kaikki jäsenet olivat ensimmäisenä ylittäneet maaliviivan. Peli aiheutti kilpailijoille huimaavia tunteita.

Milla piti rantasaunan takana letturästä. Kaikki rastin suorittajat pääsivät valmistamaan oman lettunsa. Arvos-

telun kohteena oli letun maku ja ulkomuoto. Paistamisen lomassa rastin suorittajat nauttivat nuotiolauluista ja rennosti tunnelmasta. Vaikka letuita tuli hyvin monimuotoisia ja -makuisia, tuntui kaikilla olevan mukavaa, eikä pieni tihkusadekaan haitannut.

Simon käpyrastilla riehaan osallistujat pääsivät koettamaan tarkkuuttaan. Tehtävä oli äärimmäisen haastava; kullekin joukkueen jäsenelle annettiin yksi käpy ja se olisi pitänyt saada heitettyä muutaman metrin päässä olevaan ämpäriin. Suoritus oli helpommin sanottu kuin tehty, eikä kukaan joukkueista yltänyt täysiin pisteisiin.

Ikiksen eepisellä eläinrastilla testattiin kilpailijoiden kykyä matkia eläimiä ilman ääntä. Joukkueen kahden jäsenen tuli yhdessä esittää muille oman joukkueensa jäsenille sitä eläintä, jonka he olivat nostaneet post it -lappujen seasta. Rasti osoittautui joillekin todella haastavaksi, mutta villit arvaukset näyttivät tuottavan parempaa tulosta kuin kylmä järkeily.

Mitä Voionmaa a

Mitä katselit, kuuntelit tai luit viimeksi?

Joku oli kuunnellut viimeksi 12 tuntia putkeen Prodigyn uutta levyä. Toinen oli katsellut viimeksi Youtubesta prät-kähiiriä. Erilaisia katselu-, kuuntelu- ja lukukokemuksia löytyi yhtä monta kuin opiskelijoitakin, mutta gallup todisti kaksi suurinta suuntausta. Voionmaalaa ei tällä hetkellä lueta paljon muuta kuin Dostojevskin Rikosta ja rangaistusta, ja televisiosta katsellaan lähinnä Salattuja elämiä. Dostojevskia yllättäen lukevat muutkin kuin siihen pakotetut näyttelijät. Rikosta ja rangaistusta on luultavasti helpointa analysoida arki-iltaisain kello 19.30-20.00, sillä Salattujen elämien Peppi Puolakka taistelee elämässään hyvin samankaltaisten asioiden kanssa kuin Raskolnikov.

Mikä adjektiivi kuvaa sinua parhaiten?

Voionmaalaiset ovat moniulotteisia, älyttömiä, runsaita, omituisia, iloisia, kivoja, rauhallisia, luotettavia, haaveilevia, epämääräisiä, positiivisia, ihania, optimistisiä, spontaaneja, tyhmiä... Tästä mielipidemittauksesta kuitenkin selvisi, että huomattava osa Voionmaasta ei tiedä, mitä adjektiivi tarkoittaa. Suomen kielen suurina ystävinä päätimmekin tehdä sen avuluaasti tässä kaikille selväksi. Ahdistunut pelle, väty, jotain siltä väliltä, tarkkailija, huokuva puu, hail hydra... Edellä mainitut sanat eivät ole adjektiiveja. Adjektiivi ilmaisee asian tai esineen laatua. Se vastaa kysymykseen millainen. Adjektiivi on sanaluokka, joka kuuluu nomineihin.

Mikä on elämän tarkoitus?

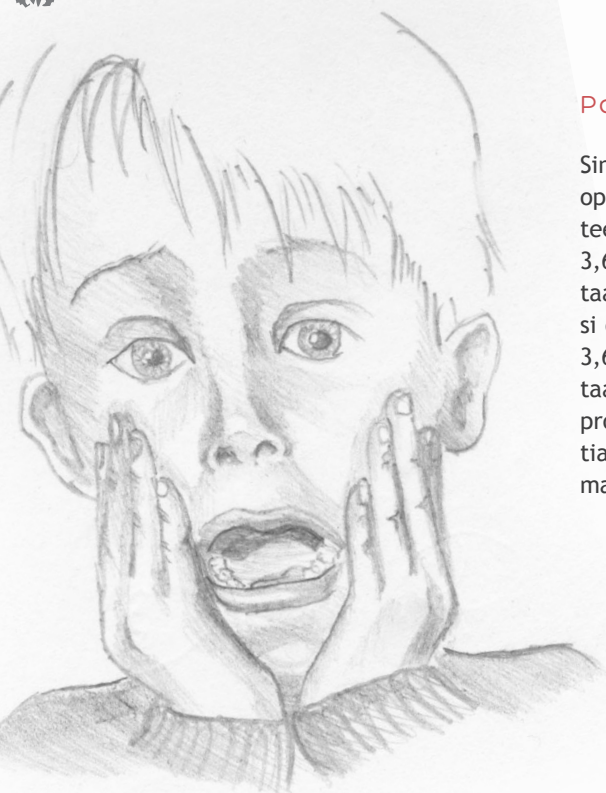
Tähän yksinkertaiseen kysymykseen suurin osa vastasi yksinkertaisesti että elämän tarkoitus on elää. Myös Douglas Adamsin Linnunradan Käsikirja Liftareille tuntuu olevan hyvin hallussa, sillä kirjassa vastaukseksi annettu 42 löytyi monen vastaajan paperista.

Voionmaan opiskelijoita sekä opintoja kuvaavat sloganit TOP 5

- 1.. Rakkaus on fetissi
2. Kumpi oli ensin, kana vai muna suussa?
3. Älä kuole kunniatta
4. Minkäs teet, hyvää yritän ja priimaa pukkaa
5. Joko täysillä tai sitten ei saatana ollenkaan

Jattelee?

Mitä harrastat?

Hiukan yllättäen opistolta löytyy paljon valokuvaharrastajia. Lähes yhtä yllättäen päihteiden käyttö oli mainittu useaan otteeseen. Muista harrastuksista esiin tulivat erinäiset taiteet, joihin luimme kaiken kirjoittamisesta teatteriin ja laulamiseen. Jonkinlaisen bänditoiminnan perustaminen voisi myös olla paikallaan, sillä kaikenlaisten instrumenttien soittajia löytyi paljon. Liikuntaakaan ei olla unohdettu. Salilla käyminen oli suosituin liikuntamuoto, mutta myös lenkkeilijöitä, lumilautailijoita ja joukkuelajien harrastajia löytyi.

Parisuhdestatuksesi?

Sinkkubileitä kehiin, Voionmaa. 51 opiskelijoista ilmoitti käsijarrun puutteesta. Seurustelevia löytyy 28,6 % 3,6 % ovat jo sanoneet tahdon. Yksi vastaajista ei halunnut kommentoida, yksi on moniavioinen, yksi on eroamassa. 3,6 % ei tiedä omaa parisuhdestatustaan. Jonkinlaista sutinaa löytyy 3,6 prosentilta opiskelijoista. 1,8 prosenttia opiskelijoista on liian kiireisiä omaan minkäänlaista parisuhdetta.

Mitä puoluetta kannatat ja miksi?

Suurin osa vastanneista, 35,1 prosenttia, ilmoitti suoraan, ettei politiikka kiinnosta. Tulkitsimme myös tyhjäksi jätetyt kohdat tähän kategoriaan. Jotkut jopa totesivat olevansa ”poliittisesti idiootteja”. Hyvänä kakkosena tulivat puolueeseen sitoutumattomat, siis henkilöt, jotka äänestävät, mutta eivät ole löytäneet omaa puoluettaan. Heitä löytyi 26,3 prosenttia vastanneista.

Vihreitä ja vasemmistolaisia arvoja tunnustavia löytyy opistolta myös paljon ja Vasemmistoliitto keräsikin puolueista kaikkein eniten kannatusta, 10,5 prosenttia. Muista puolueista ainoastaan Perussuomalaiset erottui 8,8 prosentin äänisaaliillaan.

Tärkein ihminen maailmassasi?

Voionmaalaiset herkistelevät suurimmin jokaisen toukokuun toinen sunnuntai. Suurin osa opiskelijoista ilmoitti äidin maailman tärkeimmäksi ihmiseksi. Huomattavan moni ilmoitti itsensä oman maailmansa tärkeimmäksi henkilöksi.

Tarinoita maailman

Eero ja saksalainen ystävä Tongalla.

Prätkällä läpi taifuunin

Kuka: Eero Kosmaa, 26
Missä: Aasia, Australia ja Etelämeri
Milloin: Toukokuu -09 - maaliskuu -11

Valmistuttuaan keväällä 2009 Eeroa ei enää pidätellyt Suomessa mikään. Hän päätti lähteä reissaamaan ja aloitti matkansa lentämällä Bangkokiin. Matkaan Eero lähti yksin, mutta varrelta tarttui silti aina mukaan joku, jonka kanssa reissattiin hetki yhdessä.

Oli mukava tavata ihmisiä, joiden kanssa jakaa kokemuksia. Tulihan siitä turvallisempi olo, kun oli useampi ihminen ympärillä.

Matkan yksi jännittävimmistä tapahtumista alkoi Nha trangista, Vietnamista, missä Eero osti paikalliselta mototaksikuskilta prätkän.

Mentiin sen miehen kanssa kaljalle ja jossain vaiheessa iltaa se myi mulle prätkän. San Diegolainen kaverinikin osti prätkän, vaikkei ollut koskaan sellaista ajanut. Onneksi hän oli ammatiltaan lääkäri.

Prätkäreissu tehtiin Vietnamissa etelästä pohjoiseen. Pojat eivät kuitenkaan tienneet mitään matkan varrella riehuvasta taifuunista, jonka läpi he ajoivat.

Yritettiin mennä vuorten läpi pohjoiseen, mutta siitäkään ei tullut mitään. Siellä oli maanvyörymiä joiden takia jäätiin loukkuun. Silloin kuumotti.

Vuorilta löytyi yllättäen neljän tähden hotelliravintola, jossa huone maksoi vain 15 dollaria yö.

Sen huoneen vessa oli isompi kuin mun ensimmäinen kämppä!

Matkan oli tarkoitus jatkaa pohjoiseen päin, mutta taifuunin takia prätkien keulat käännettiin takaisin kohti rannikkoa.

Vierailukohteeksi Eero vinkkaa Angkor Wat -temppeliä, maailman suurinta uskonnollista rakennelmaa Kambodzassa.

Myös Tongan saari on käymisen arvoisen. Se on kuin paratiisisaari Fidzin turisteja.

Mysterinen hippipaku

Kuka: Milla Väänänen, 21
Missä: Australia
Milloin: 2010

13. tammikuuta 2010 laskeutui Sydneyhyn kone mukanaan Milla Väänänen ja hänen matkatoverinsa. Siitä starttasi 11-kuukautinen tutkimusmatka läpi Australian. Jännitystä reissuun toivat niin asuminen Volvossa kuin ennen kokemattomat työpaikat rypäle- ja omenafarmeilla sekä tarjoilijan työ, mutta myös työskentely omalla alalla kosmetologina ja freelancer-meikkaajana vierassa kulttuurissa.

Ensimmäinen viikonloppureissu oli mieleenpainuvien. He pysähtyivät Canberraan parkkiin viettämään yönsä juuri hankitussa Volvossa. Samalle parkkipaikalle sattui keltainen hippipaku.

Kun vanha mies avasi oven autoon, siellä oli ihan kaikkea! Tavarain määrä oli uskomaton.

Erikoinen mies epäilytti suuresti ja sai heidät miettimään, olisiko viisasta viettää yö samassa paikassa.

Mies tuli sanomaan, että hän kyllä pitää meistä huolen. Se vain lisäsi pelkoa,

Milla ja paikallinen.

*Meri ystävineen
Tylypahkan jäljillä.*

Lontoo tutuksi paikallisten sohvalla

Kuka: Meri Vainiomäki

Missä: Lontoo

Milloin: Syksy 2011

mutta ei mitään sitten kuitenkaan ta-
pahtunut.

Aamulla kolmikon herättyä mies oli jo
ulkona. He uskaltautuivat juttelemaan
hänen kanssaan ja huomasivat tämän
mielettömät kädentaidot. Käsitöitä oli
monenmoisia ja erityisesti huomion
kiinnittivät miehen rannenuhat.

Kehuimme rannekkeita ja hän lupasi
opettaa meillekin kuinka niitä tehdään.

Tunteja vierähti opetustuokion parissa,
ja samalla matkaajat saivat arvokkai-
ta elämänohjeita. Teiden erkaantuessa
mies pyysi vielä muistamaan häntä kor-
tilla seuraavasta matkakohteesta. Osoi-
tetta ei ollut, mutta hänen sanojensa
mukaan kortti löytäisi kyllä perille sa-
noilla "Yellow hippievan".

Ryanairin lento vei Merin kavereineen
Lontooseen. Majapaikka oli hankittu
couchsurfingin kautta, jota tytöt ko-
keilivat ensimmäistä kertaa. Heidän oli
määrä yöpyä lontoalaisen Jonathanin ja
tämän kämppekaverin luona. Ensivaiku-
telma Lontoossa oli hämmäntynyt, kun
tytöt pääsivät yöpaikkaansa.

Me mietittiin, että mitäköhän tyyppie-
jä meidän majoittajat on. Sisältä kuului
vaan lujalla gangstarapit.

Ovelle ilmestyi kuitenkin punaisella
irkkuparralla varustettu Jonathan. Ma-
joittajat olivat laittaneet ruuat ja juo-
mat valmiiksi ja ensimmäinen ilta kului
rennosti tutustuen. Myöhemmin käytiin
reggaebileissä.

Couchsurfingin ehdoton hyvä puo-
li on se, että siinä tutustuu sa-
malla paikallisiin. Ei ollut niin
turistimainen olo, kun pää-
si mukaan paikallisten elä-
mänrytmiin. Tuli tosi ko-
dikas fiilis.

Jonathan vei tytöt käymään Edmonton
Cemetarylla, Merin mukaan muidenkin
Lontoon vierailijoiden kannattaa käydä
puistomaisella hautausmaalla.

Oli tunnelmallista, kun satoi ja oli vä-
hän harmaata. Puistossa oli myös vanha
kirkko.

Tytöt eivät käyneet reissun aikana yh-
dessäkään turistikohteessa, mutta mat-
ka oli silti onnistunut.

Mukavinta oli vain olla ja saada ystäviä
ulkomailta.

Torvisoitto ja puheita 60-vuotiaalle

Kutsuvieraat koolla juhlimassa opiston merkkipäivää.

Vuonna 1951 maa makasi toisin. Perusopetus oli kunnossa ja yliopistojakin löytyi, mutta maaseudun ja työväestön nuoret olivat vaarassa pudota näiden väliseen tyhjiöön. Ministeri Väinö Voionmaata epäkohta oli huolettanut jo 1930-luvulla, ja monien mutkien jälkeen vuonna 1951 Näsijärven rantamille kohosi Hämeen Työläisnuorisopisto, nykyinen Voionmaan opisto.

Sivistynyttä vapautta

Kuusikymmenvuotiaan opistomme juhlasali täyttyi kutsuvieraista aurinkoisena perjantai-iltapäivänä 26.8.

Kateederilta kuultiin sanoja niin sivistyksestä kuin vapaudestakin, molemmat kansanopistoaatteen kulmakiviä. Voionmaan hallituksen puheenjohtaja Pekka Kivekäs kertasi aluksi opiston vuosikymmenkavalkadin yleissivistävästä alusta mediakouluksi.

Naapuriopisto Murikan ex-rehtori, tuore opetusministeri Jukka Gustafsson korosti Väinö Voionmaan ja vapaan kansansivistystyön merkitystä: ”Voionmaan tavoittelemassa yhteiskunnassa ei ole katsomopaikkoja. Hyvässä yhteiskunnassa jokaiselle meistä on paikkamme. Mahdollisuus vaikuttaa omaan yhteiskuntaan erottaa kansalaisen ja alamaisen. Alamainen joutuu hyväksymään valtiovallan määräykset annettuina, kun taas kansalainen voi osallistua yhteiskunnalliseen keskusteluun ja omalla toiminnallaan haastaa nykytilan.”

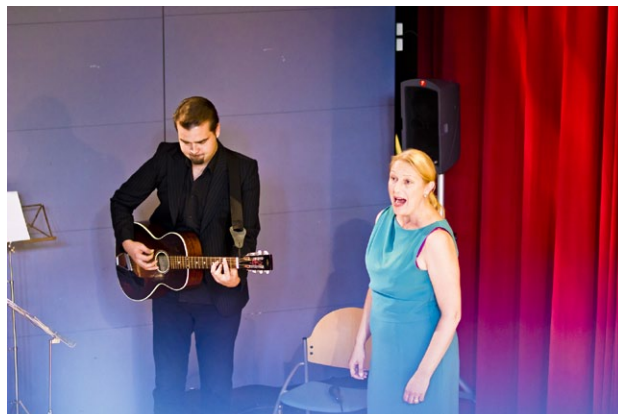
Juhla huipentui yhteisesti laulettuun Työväen marssiin, jonka Tampereen Työväenyhdistyksen torvisoittokunta puhalsi voimalla yli juhlaväen. Ruokalassa tarjoillun lounaan kruunasivat Voionmaa-leivokset -kirkkaanpunaisina.

Pekka Kivekäs, punainen esirippu ja pääjuhla salissa.

Konkaritrio Tero Rönni, opetusministeri Jukka Gustafsson ja Heikki Hellmann.

Tuomas Muukkonen ja Tanjalotta Räikkä toivottivat jäähyväiset aseille.

Toinen kattaus kuusikymppiselle

Voionmaan opisto täyttyi maanantaina 29. elokuuta arvokkaasti pukeutuneista juhluvieraista. Opiston 60-vuotista taivalta juhlittiin uudestaan ja nyt yhdessä opiskelijoiden ja koulun henkilökunnan kanssa.

Rehtori korosti yhteiskunta-vaikuttamisen tärkeyttä

Juhlan kruunasivat monipuoliset herkut.

Juhlat alkoivat kuuluvasti, kun opiston elokuvanäyttelijälinjalaiset tulkitsivat soriolla äänellään kansanlaulun ”Tuoll’ on mun kultani”.

Laulun aikana mieleen kantautuvat kuulemani tarinat vuosien takaa, kuinka yksinäiset sielut olivat löytäneet toisensa Voionmaalla ja elämä muuttui rakkaudeksi.

Tehtävä kaikille opiskelijoille

Rehtori **Pasi Salmikallion** pitämässä juhlapuheessa korostui opiston yhteiskunnallinen vaikuttaminen 60-vuotisen historian aikana. Voionmaan opisto ja Väinö Voionmaa ovat omalta osaltaan vaikuttaneet suomalaisen hyvinvointiyhteiskunnan kehitykseen.

Salmikallio korosti perinteisten velvoitteiden noudattamista ja ennen kaikkea niiden jatkamista.

Hänen mukaansa jokainen sukupolvi muuttaa yhteiskuntaa haluamallaan tavalla.

- Yhteiskunnan muuttaminen haluamme suuntaan voi tuntua vaikealta tai jopa mahdottomalta, mutta niin se on ollut ennen teitäkin täällä olleille, hän lohdutti.

Salmikallio korosti, että maailmaa ja yhteiskuntaa ei voi muuttaa, mikäli ei tiedä kuinka nykyinen maailma ja yhteiskunta toimivat, tai mitkä ovat sen valtarakenteet. Tästä hän kehotti jokaista ottamaan selvää.

- Teidän tehtävänne on muuttaa maailma ja Suomi paremmiksi paikoiksi. Tämä on teidän tavoitteenne, ettekä saa antaa periksi, ohjeisti Salmikallio puheen loppuksi.

Heikko-osaisempien puolesta

Rehtori Salmikallion puheen jälkeen, elokuvanäyttelijälinjalaisten vastaavan opettajan, **Pauli Porasen**, valinta viimeiseksi kappaleeksi osui naulan kantaan: Oppilaat esittivät Veikko Lavin tunnetuimman kappaleen, ”Jokainen ihminen on laulun arvoinen”.

Kappaleen valinta oli osuva, sillä tunnettiinhan Lavi laulujensa teksteistä ja ihmisenä, joka puolusti aikansa yhteiskunnan heikko-osaisia.

Ennen siirtymistä maukkaan ja monipuolisen juhلالounaan antimien pariin näimme vielä videon voionmaalaisten elämästä opistolla.

YouTubessa on katsottavana kooste juhlistamme. Se löytyy hakusanalla ”Voionmaan opisto 60v”.

Hannu Alanoja on rantasaunaprojektin kantava voima. Kuva: Jyrki Kallio

Loppuvuodesta löylyihin

Rantasaunalla kaikki piti laittaa uusiksi.

TEKSTI: HEIKKI IKONEN

Harmaa ja sateinen torstai-aamu. Päätä särki ja muutenkin heikotti. Ilmeisesti pubissa oli tullut otettua yksi tai kaksi liikaa. Tiesin, että tarkoituksena on ideoida Voionmaa tänään -lehteä. Tämä kuulosti juuri sopivalta kyseiseen olotilaan; lämmin luokka, jossa voi olla fyysisesti läsnä, mutta henkisesti olin jossain itseruoskinnan ja epätoivon harmaalla alueella. Tämä olisi liian hyvää ollakseen totta. Ja niinhän se olikin. Rehtorimme **Pasi Salmikallio** oli varannut miesopiskelijoille spesiaalitehtävän. Menisimme kello 10.00 ”rantasaunan työmaan tiedotustilaisuuteen”, suorittaisimme haastatteluja ja teki-simme tästä jutun. Ensimmäinen ajatus oli sarja painokelvottomia sanoja. Miksi tänään ja juuri nyt? Itku ei auttanut, vaan työt on tehtävä, kun ne pitää tehdä. Joten takki niskaan ja raksalle.

Olimme myöhässä, mutta niin olivat kuvaajatkin. Olin käynyt katsomassa rantasaunaa toisena päivänä sen jälkeen, kun opiskelut Voionmaalla alkoivat ja silloin purku oli käynnissä ja jäljellä oli vain saunan rippeet. Nyt kaikki vanhaa savupiippua lukuunottamatta oli pois-

sa ja tilalle oli noussut uuden saunan runkoa. Työn ääressä on kaksi vanhempaa rakennusmiestä, **Hannu Alanoja** ja **Heikki Kettunen**.

-No niin, ei kun hanskat käteen ja töihin, vitsailee Heikki heti aluksi.

Hannu kertoo työnteon ohessa, miten tähän tilanteeseen on jouduttu. Sauna on rakennettu 70-luvulla ja laajennettu myöhemmin 80-luvulla. Tämän vuoden aikana havaittiin vesivahinko. Katto oli antanut periksi ja vettä oli päässyt sisärakenteisiin.

-Villat uivat vedessä ja homettakin oli alkanut muodostua. Kun sisäpuolelta tehtiin reikä kattoon, saimme ylimääräisen suihkun saunatiloihin. Vettä oli niin paljon siellä, nauraa Hannu.

-Lisäksi anturat ja salaojat oli jätetty tekemättä, hän lisää.

Koko rakennus oli kallistunut ja toinen puoli oli 8 senttiä alempana kuin toinen. Käsitimme, että rakentaessa on tehty liuta räikeitä virheitä. Hannu ja

Heikki epäilevätkin valvonnan pettäneen rakennusvaiheessa.

Projekti alkoi heinäkuussa ja rakennus oli siinä kunnossa, että kaikki piti purkaa.

-Todellinen peruskorjaus, toteavat miehet yhteen ääneen.

He kertovat olevansa vapaaehtoisina talkoolaisina. Talkoolaisia on ollut yhteensä lähes 40, joista paikalla on tällä hetkellä Hannu ja Heikki. Talkoolaiset muodostuvat ammattiyhdistysaktiiveja ja Hannun kavereista. Rahaa ei tule, mutta ruuat tarjotaan. Aprikoimme heidän ikäänsä.

-70 ikävuoden molemmin puolin, tällaisia varhaisnuoria, virnistää Hannu.

-Ja pääsee kotoa pois hommiin, lisää Heikki.

Nyt paikalle ilmestyy itse työmaanjohtaja **Pekka Ahonen**, varhaisnuori hänkin.

-Pekka vaan katselee kun me teemme työt, vitsailevat rakennusmiehet.

Selviää, että Pekka ja Hannu ovat olleet kavereita jo pidemmän aikaa. Lisäksi talkoolaiset ovat olleet 60-luvulla kursseilla tai pitämässä kursseja Voionmaalla. Pekka on opiskellut Voionmaalla tiedotusoppia vuonna 1963. Pekka valaisee meitä lisää rakentamisen perusteista ja muista siihen liittyvistä asioista.

-Rakennuksella on kaksi hyvin selvää tarkoitusta. Pitää vesi ulkona ja lämpö sisällä, hän toteaa.

Entinen katto oli huopakatto ja nyt tarkoituksena on käyttää huopapaloja. Lattiaa tullaan korottamaan 12 senttiä ajamalla siihen hiekkaa. Yläkertaan on tulossa maksimissaan 15-20 henkilöä vettä kokoustila. Kaikki materiaalit tulevat olemaan puuta ja kustannuksiksi Pekka arvioi noin 75 000-80 000 euroa.

-Saunaan kun ei oikein tapetit sovi, hän vitsailee.

Tavoitteena on, että koko rakennus olisi valmis lokakuun loppuun mennessä, eli puolentoista kuukauden päästä. Aikataulu kuulostaa aika hurjalta, koska pystyssä on vasta runko.

-Työllisesti suurin homma oli purkamisessa, vastaa Pekka epäilyihimme.

-Peruskorjaus on tehty, vaikka olisi ollut helpompaa ajaa koko rakennus matalaksi ja tehdä uusi, hän lisää.

Miksi näin ei sitten tehty? Pekka kertoo, että syynä ovat nykyiset kaavoitukseen liittyvät lakipykälät. Nykyisellään ei enää saa rakentaa alle 30 metrin päähän rannasta, eli uusi sauna olisi pitänyt rakentaa nykyistä huomattavasti kauemmaksi rannasta. Siksi päädyttiin peruskorjaamaan nykyinen sauna.

Oloni alkaa olla jo huomattavasti parempi, kiitos raikkaan ulkoilman. Kadoksissa olleet kuvaajatkin ovat saapuneet paikalle. Muutenkin on ollut mielenkiintoista seurata näiden varhaisnuorten työskentelyä, jossa on lupsakka asenne ja stressistä tai kiireestä ei ole tietoakaan. Tämä fiilis tarttuu.

*Pekka Ahonen hoitaa bisneksiä.
Kuva: Anssi Rantakoski.*

Työmaajohtaja visiitillä. Kuva: Jyrki Kallio.

Top 5 Paikat Voitsilla

- Ruokala
- Pub Wanha Pari
- Biljardipöydän ympäristö
- Atk-luokka
- Keskenäinen rantasauna

Top 5 Aikuisuuden ihanuudet

- Saat tehostaa puhettasi kirosanoilla
- Kukaan ei pakota sinua ulos leikkimään sateella
- Voit käyttää alkoholia myös snobbailun välineenä
- Sarjakuvien ostamisen voi määritellä alakulttuurin tukemiseksi
- Elät päättymättömässä nostalgiatripissä

Ne 6 linjaa

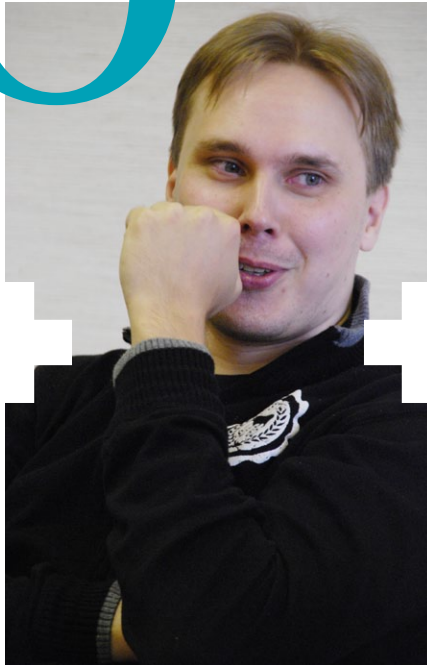

Meri Vainiomäki

Linja: lehtitoimittaja

Harrastukset: nykytanssi, kirjojen lukeminen, musiikin kuuntelu ja jooga
Idoli: Tove Jansson, jota hän ei ole koskaan ajatellut idoliksi.

Meri Vainiomäki olisi eläimenä kissa, sillä ne ovat "siistejä" ja koska niillä on "varmaan kiva ja mukava elämä." Myös kissojen vapaus juoksennella viehättää Meriä. Hänen lempituoksunsa on miehen tuoksu, mutta hän ei haluaisi Lipposta tai Niinistöä Suomen uudeksi presidentiksi. Laiturit ovat Merin mielestä Voionmaan opiston "kivoja" eli parhaita paikkoja. Jos aloitteleva toimittaja olisi väriliitu, hän olisi väriltään limen tai metsänvihreä. Meri omistaa Nokian kännykän eikä hän koskaan harrastaisi curlingia.

Matti Ollikainen

Linja: dokumenttlinja

Harrastukset: lentopallo, tähtitiede ja kuvailu
Idoli: oman tyylin omaava Stanley Kubrick

Matti Ollikaisen kengännumero on US 12, joka tarkoittaa suomalaisessa kokotaulukossa kokoa 46,5. Ollikainen pelaa SM-liigan lentopalloa Isku-Volley -nimisessä joukkueessa, minkä vuoksi hänellä on usein "aika kortilla." Eniten rahaa Matti käyttää bensaan. Satuhahmoista säilyttelevä Rölli on hänestä parempi kuin Tove Janssonin luoma Muumipeikko. Matin täydellisenä päivänä ei sattuisi mitään vahinkoja eli "haavereita". Silloin ei saisi myöskään sataa. Toisaalta täydellinen päivä olisi myös "loppu". Kahdesta suunnasta, ylös tai alas, dokumenttilainen valitsee tietenkin suunnan ylöspäin.

Jussi Ala-Karvia

Linja: elokuvanäyttelijä

Harrastukset: metsästys ja riistanhoito, moottoripyöräily, lumilautailu, ajoittainen alkoholin väärinkäyttö, musiikkia monin eri tavoin
Idolit: Jason Newsted, Testament-yhtye ja Samuli Edelmanin lantio, sillä se nostaa suomalaisen elokuvan tasoa heti paremmaksi.

Jos Jussi Ala-Karvia saisi mahdollisuuden matkustaa minne tahansa, hän lähtisi Floridaan, ostaisi Harley Davidsonin ja ajelisi sillä Route 66:n läpi, sillä se olisi hänen mielestä ainoa hyvä tapa käyttää kyseistä moottoripyörää. Oprah'n ja Dr. Philin välillä hän valitsi Oprah'n, koska kyseinen nainen on jo lopettanut oman ohjelmansa. Karkkina Jussi olisi "sykkivä tikkari". Hänen mielestään täydellinen tyttöystävä olisi kaunis, ikinuori, kurvikas, ystävällinen ja omaisi kyvyn kunnioittaa toisia ihmisiä. Voita Jussi levittää näkkileivän yläpuolelle, ettei voi osuisi kämmeneen.

Vuoden 2011 edustavat edustajat.

Tuija Puomila

Linja: radio- ja televisiotoimittaja
Harrastukset: elämästä selviäminen
Idoli: Jussi Ridanpää

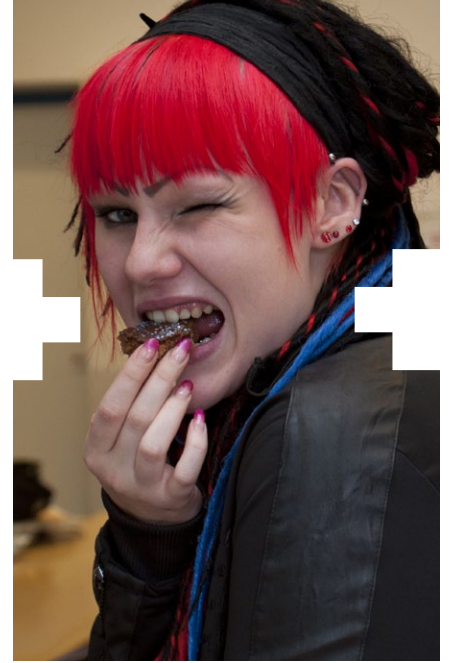
Tuija Puomilalla on monta lempinimeä, kuten Tuksu, Tuitui, Tuikku, Tuiteri ja Tuiki. Tuijan lempielokuva on herkkä Jane Austenin jalanjäljillä, sillä se ”iskee.” Tuijalla on monta noloa kokemusta, joista hän ei muista yhtäkään. Toisaalta häntä nolottaa kaikki. Rtv-linjalaisen pahin pelko on menettää itselle läheiset ihmiset tai asiat, kuten oma lemmikkikissa Lörri. Tuija osaa pyörittää hulavannetta ja hänestä Lady Gaga on parempi kuin Madonna. Myös siili miellyttää Tuijaa enemmän kuin piikkisika. Hänen mielestä ihanin ääni syntyy silloin, kun sateen jälkeen polkupyörän pyörä osuu märkään asfalttiin.

Niko Ekola

Linja: elokuva- ja tv
Harrastukset: elokuvien katselu, hauskanpito
Idoli: Tim Burton ja Taistelu-Jaska, koska molemmat ovat neroja.

Niko Ekola on 165 senttimetriä pitkä nuori mies. Jos hänen pitäisi valita tietokoneen ja television väliltä, hän valitsisi tietokoneen, kuten elokuva- ja televisiolinjaiselta voidaan olettaa. Nikolle brittien Sherlock Holmes on tärkeämpi etsivä kuin belgialainen Hercule Poirot. Autiolle saarelle Niko ottaisi mukaan papukaijan, papuja ja balalaikan, mutta ei ihmiskuntaa. Maailma pelastuisi hänen sanojensa mukaan koirilla ja Save the world -musiikkivideolla, tai sellaisen hän tietää ainakin olevan olemassa. Niko haluaa myös välittää äidillensä terkuja lehden välityksellä: ”Terkuja äidille!”

Iina Hillas

Linja: valokuvaus
Harrastukset: valokuvaus
Idoli: Tarja Turunen

Iina Hillas olisi hedelmänä päärynä, mutta hän ei halua selittää valintaansa enempää. Hänen elämänsä hienoimpiin kokemuksiin kuuluu matka Keniaan linnan ollessa vain viisivuotias. Tuolloin hän oli kolme päivän safariajelulla. Jos Iina saisi valita Brad Pittin ja Johnny Deppin väliltä, hän valitsisi Johnny Deppin. Valokuvaajan lempiväri on punainen ja hän on koukussa hyvään musiikkiin sekä suklaaseen. Linnan mielestä mopoautot pitäisi ”ahdistaa nurkkaan tai ojaan”, kunhan ne poistuisivat tästä elämästä. Voionmaan opistolla linnan mukaan kannattaa välttää hukkumista läheiseen Näsijärveen.

Ennakkoluulotonta sakk

Halusin verta, katkeruutta ja kyyne-
liä. Halusin kuulla patoutuneen vihan
purkauksia, enkä saanut näistä mi-
tään. Varvashippa ja merimiespaini-
kin menivät ihan lässyksi toverillisek-
si kisailuksi ja hihittelyksi.

Kuusi Voionmaan medialinjojen edus-
tajaa kohtasi toisensa varvashipassa
ja sanallisessa mittelössä. Toimittajan
epätoivoisesta yrityksestä huolimatta
linjojen edustajat pitivät toisistaan
ja arvostivat toisia linjoja. Ainoa vihan
kohteeksi joutunut oli toimittaja itse.

Ensimmäisenä hiillostuksen kohteek-
si joutuvat **Niko Ekola** elokuvaalinjalta,
Jussi Ala-Karvia näyttelijälinjalta ja
Matti Ollikainen dokumenttilinjalta.

Kun kysyn, mikä linja on heidän mieles-
tään turhin, ovat vastaukset sääliittävän
nössöjä.

- Kaikki linjathan ovat yhtä arvokkaita
ja monet opiskelijat ovat tulleet minulle
rakkaiksi, valelee Jussi, joka ei kuitenkaan
tainnut muistaa mitkä ne muut
linjat taas olivatkaan.

- No valokuvaalinja on aika jälkeenyä-
nyt verrattuna meidän ETV-linjaan ver-
rattuna. Meillä sentään on liikkuvaa ku-
vaa, naureskelee Niko.

- Toimittajilla ei taas ole kuvia ollen-
kaan, repäisee Jussi ja kaikki kolme
naureskelevat tyytyväisinä.

Edes Matti ei voinut sanoa yhden linjan
olevan muita turhempi, arveli vain, et-
tä näyttelijöillä saattaa olla rankempaa
kuin muilla.

Sitten edustajat perustelevat paremmuu-
tensa ja oikeutuksensa edustajan ase-
maansa. Jussi heittäytyy häpeilemättö-
mästi asiaan kuin asiaan välittämättä,
miltä se ulospäin näyttää. Niko on lin-
jansa ainoita äänipuoleen erikoistuneita
ja osaa mielestään kyllä kaiken muun-
kin. Matti on mielestään vain yksiselittei-
sesti paras. Pojat ovat vakaasti myös sitä
mieltä, että hoitaisivat kirjoittamisenkin
mennen tullen, jos tarve vaatisi.

- Sinusta ei siksi tule koskaan mitään,
koska nämä kysymykset ovat ihan type-
riä, murjaisee Jussi ja toiset komppaa-
vat.

- Teistä ei kenestäkään tule koskaan mi-
tään, koska olette kaikki niin lyhyitä,
viimeistelee Matti.

Kaikki ovat ihania

Nöyryytettynä otan huostaani seuraa-
vaksi tytöt. Teroitan julmat kulmaham-
paani ja isken kiinni. Mutta mitä. Tytöt

ovat vielä sopuisampia kuin pojat. He
jättävät jopa toimittaja-paran rauhaan.
Meri Vainiomäki lehtitoimittajalinjalta,
Tuija Puomila radio- ja TV- toimittaja-
linjalta ja **Iina Hillas** valokuvauslinjalta
ihän pursuilevat sopua ja ystävyyttä.

Tytöt muistivat kaikki linjat suoralta kä-
deltä, eikä kukaan rohkene pitää tur-
hana ainetta, joka on toisen intohimo.
Työllistyminen ei tyttöjen mielestä ole
avainkysymys, kun mietitään ammatin
valintaa. Tärkeintä on oma kiinnostus
alaa kohtaan.

Pojat olivat yksimielisiä omasta parem-
muudestaan, mutta tytöt ovat suoras-
taan herttaisen vaatimattomia.

- En tosiaankaan ole paras. Meidän lin-
jalla on niin paljon parempia kuin minä.
Itse en ole vielä samalla tasolla, nau-
rahtaa Meri, joka kertoo ihmisten kans-
sa toimeen tulemisen olevan vahvuus-
tensa toimittajanuralla.

- En ole vielä paras, koska minulla on
vielä tämä kikatusvaihe päällä. Kyllä
tästä vielä kehitytään paremmaksi ja
olen jo tosi hyvä miksaamaan, pohtii
Tuija.

- Sen takia olen täällä, koska en vielä
ole paras ja vielä on paljon opittavaa.
Ihmisten kuvaaminen on vahva puoleni,

*Ne ihanat linjalaiset
vasemmalta oikealle:
Matti, Meri, Niko, Tuija,
lina ja Jussi.*

TEKSTI: MARIE VON BELL
KUVA: SANNI SIIRA

ia

sillä luulen osaavani hyvin ohjaamaan heitä oikeisiin asentoihin ja saan heidät jopa nauramaan, miettii lina.

Kun yritän saada tytöt paljastamaan ennakkoluulonsa muita linjoja kohtaan, niin neidit alkavat kilvan kehua toistensa linjoja.

- Ei minulla ole mitään ennakkoluuloja. Pelkäsini ainoastaan olisiko omalla linjalla ihan kamalaa porukkaa. Valokuva- ja radiolinjoille olen vähän kateellinen. Olisi hauska kokea samoja asioita kuin he, hehkuttaa Meri.

- Ei lehtitoimittajalinjalla ole muuta kurjaa, kuin se etten itse osaa kirjoittaa, vaikka hyviä tekstejä on kyllä hieno lukea. Hyvissä valokuvissa on myös vaikuttavaa, kuinka ne saavat vangittua tunteen, miettii Tuija.

- Olisi hienoa, jos osaisin itsekin ilmaista itseäni kirjoittamalla tai oppia käyttämään ja hallitsemaan ääntäni. En minä tiedä, kaikki ovat ihania, nauraa lina.

Aaveita ja laiskimuksia

TEKSTI: MARIE VON BELL | KUVA: RIINA AALTONEN

Janne Rantanen valokuvauksen ammattilinjalta ja **Toni Luoma-Nirva** audiovisuaalisen viestinnän ammattilinjalta ovat juuri vääntäneet raivoisasti kättä keskenään opiston tupakkapaikalla. Raivo on kuitenkin pian tiesään, kun on aika vastata kiperiin kysymyksiin.

Ainakin lyhytkurssilaiset ovat poikien mielestä ärsyttäviä, mutta on heistä hyötyäkin.

- Silloin on hyvää ruokaa ja publi on auki, muistaa Janne ilahtuneena.

Molemmat ovat mielestään oppineet jo paljon ja ovat varmoja, että heistä tulee raudanlujia ammattilaisia. Varsinaisiin kysymyksiin vastaamisen välttelyn pojat ainakin taitavat suorastaan poliittikomaisiin ottein.

- Mitä ennakkoluuloja? Milloin? Oliko minulla ennakkoluuloja silloin, kun tulin tänne ensimmäisen kerran vai toisen kerran? Olen tullut tänne kaksi kertaa, kiertelee Toni.

- Onhan kaikilla linjoilla omanlaistaan porukkaa. Katso nyt vaikka noita näyttelijöitä. Jaa ei siellä taida nyt ketään näyttelijöitä ollakaan, naureskelee Janne ympärilleen katsellessaan.

- Ja toimittajat ovat kanssa juuri tuollaisia, heittää Toni tyhjentävästi.

Jonkinlaiset mielipiteet pojilla on kuitenkin toistensa linjoista.

- Av:t ovat nimensä mukaisesti tuollaisia aaveita. Yömyöhään kolistelevat ja pistävät menemään editissä ja päivät ne vain nukkuu. Niillä on aina hirveät varjot silmien alla, kun ne näkee, maalailee Janne.

- Valokuvaus-kakkoset ne ovat tuolla ja hengaillee. Eivät ne vissiin mitään kunnollista tee, hekottelee puolestaan Toni.

KAIKKIEN JANOISTEN SANKARIT

TEKSTI: ALMA ONALI JA MIIKKA KAUPPINEN, KUVAT: ANSSI RANTAKOSKI JA MARI HAIKONEN

Toimitus selvitti alkoholijuomien yhteyttä krapulaan. Kumpi johtaa tiukempaan humalaan ja järkyttävämpään kohmeloon, pelkkä olut vai kaikkien alkoholijuomien sekakäyttö?

19:05 Testiryhmä kokoontuu Puukstaavin K-rapussa. Alma Onalin ja Simo Kärkkäisen on tarkoitus juoda ainoastaan kaljaa. Meri Vainiomäen on Miikka Kauppisen kanssa määrä juoda eri juomia koko ilta. Fiilis on hyvä, vaikka Simon mielestä pseudotieteellinen lähestymistapa dokaamiseen on naurettava.

19:45 Usean nopeasti nautitun oluen jälkeen tunteet kuumenevat.

- Mä en oo niin hyvä katolilainen, että mua kiinnostais pikkupojat, huudahtaa Simo. Alma haluaa irrottaa pikkupoikalaisunnon asiayhteydestä.

- Alma sä oot äärettömän huono journalisti jos sä teet tolleen! Simo murahtaa.

20:13 Seuraavan 15 minuutin aikana koordinaatiokyky alkaa heiketä. Useat henkilöt kaatelevat juomiaan asunnon lattialle. Etkot alkavat muuttua allasbileiksi.

20:40 Meri alkaa olla hiprakassa jo parin alkoholiannoksen jälkeen. Olut uppoaa Simolle ja Almalle kuin Titanic konsanaan. Miikka antaa tanssivinkkejä demonstroiden eroottisia suosikkiliikkeitään.

21:05 Team Krapulatutkimus aloittaa tietovisan pubissa. Kysymykset ovat överivaikeita, eivätkä testikurlaajat tajua mistään mitään. Alma ja Simo ovat selvästi kilpailuhenkisiä kuin Miikka ja Meri, joiden päitä viinashotit alkavat jo sekoittaa. Meri hihittelee ja heiluu puolelta toiselle.

- Mun pää painaa joku sata kiloo. Haluun tanssimaan! Meri ilmoittaa.

21:20 Timo Ruusuvuori ja Raja se on raittiurellaki -paita eppisyydessään harhauttaa joukkuetta ja johtaa heidän häviöön. Tietovisassa oikeita vastauksia tuli loppujen lopuksi viisi kappaletta 27 kysymyksen sarjasta.

21:25 Simo avautuu olotilastaan.

- Kyllä alan olemaan pikkuhiljaa humalassa tässä. Meri on jo. Ei haittaa, hän virnistää.

22:30 Siirtyminen halvempien juomien pariin Puukstaaviin.

23:48 - Voi Miikka, ku sä et osaa laulaa, mut ihana kun sä yrität, Alma kommentoi Miikan musiikkifilistelyjä. Desibelit nousevat ja En ole koskaan -peli imaisee pyörteisiinsä. Alkoholi aiheut-

taa avoimuutta muuten niin juroissa testihenkilöissä.

01:17 Porukka on siirtynyt takaisin publiin viime hetken baaritissutteluille. Viimeisten Mamban siivittämien tanssihetkien jälkeen on aika siirtyä jatkoille. Objektivisten sivustajuojien mukaan Miikka on selvästi eniten humalassa, hänen puheensa sammaltaa, juttujen aiheet polveilevat progressiivisesti ja tanssijalka vipattaa, vaikka musiikkiaan ei soisi. Meri tulee hyvänä kakkosena. Simo on hyvin rauhallinen ja asiallisen oloinen, vaikka kaljaa on mennyt litratolkulla. Tutkimuksen tässä vaiheessa voimme todeta, että kaljalla saat pehmeän ja siivon kännin, jos jaksat juoda sitä yhtä mittaa, kun taas sekoittamalla meno lähtee lapasesta.

02:54 Ryhmä hajaantuu Huomisen tupakkapaikalta hämäriin suuntiinsa. Miikka kokkaa nuudeleita alushousuissa Puukstaavin yleisissä tiloissa Almalta sa- laa varastettu olut kädessään. Ulkopuolisen kommentti tämän nähtyään:

- Viinan juominen on taitolaji.

Alman mukaan jokainen kalja on mahdollisuus.

Simo ei sylje kuppiin.

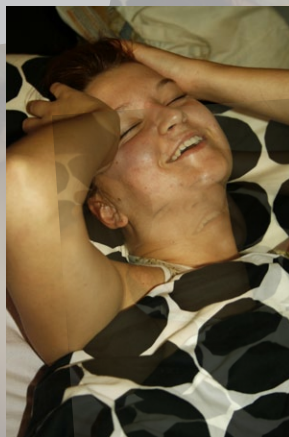
Krapulavertailu

Alma: Joi yhteensä yhdeksän keskiolutta illan aikana. Päänsärky on kova, jomottava ja liikkeeseen vastaava. Sydämentykytykset tuntuvat rytmihäiriöisinä tärinäaaltoina koko kehossa. Korvissa soi. Ajatuksenjuoksu kompastelee. Ruoka maistuu samalla todella hyvältä ja oksettavalta. Muisti ei ole kuitenkaan mennyt, vaan humala oli tasainen yön läpi. Olo ei ole helppottanut vielä iltapäivälläkään.

Miikka: Heräsi yhä humalassa alasti sängystään, joka oli täynnä nuudeleita. Hän joi illan aikana siideriä, lonkeroa, olutta, viinaa, viiniä ja tequilaa, yhteensä arviolta 16 annosta. Muisti lähti tequilan jälkeen. Olo ei ole hyvä, pyörryttää, oksettaa, itkettää ja naurattaa samaan aikaan. Itseinho ja morkkis päihittävät silti fyysiset krapulan oireet. Huonovointisuus ei kestä paria tuntia pidempään.

Meri: Päänsärky ohimoissa on jomottava ja terävä. Merin juomavalikoima illan aikana oli hyvin samankaltainen kuin Miikalla, ja hän joi yhteensä yhdeksän annosta. Hän kuvailee känniään onnistuneeksi, sillä hän koki olleensa hyvin sosiaalinen ja mukana menossa. Muistikuvat eivät ole selkeitä. Merin krapula meni kuitenkin nopeasti ohi ilman sen suurempia sivuvaikutuksia.

Simo: Kumosi illan aikana yhteensä 14 keskiolutannosta. Olo on aamusta saakka ollut vaihteleva ja epästabiili. Simo lupaa käydä vielä pitkällä syljellä ennen ensimmäistä omaa radiojuontoaan. Päänsärky on niin kova, että tuntuu kuin olisi hiekkaa ja soraa päässä. Simo kuvailee oloaan vuorisoratadarraksi. Krapula kestää pitkälle iltapäivään saakka.

TEKSTI: TERO SAARINEN | KUVA: TIINA SUVANTO

Horjumaton hallitus

Kaiken kiireen keskellä sain pysäytettyä oppilaskuntamme hallituksen puheenjohtajan, Akseli Virratvuoren, keskustelemaan Voionmaan totuuksista.

Virratvuoresta hehkuu rentous, mutta samaan aikaan myös asiallinen ja aktiivinen asenne puheenjohtajan työhön.

Mikä Virratvuori on miehiään?

Joensuulaiselle, 21-vuotiaalle nuorelle miehelle on kertynyt kokemusta järjestötyöstä. Virratvuori on aikaisemmin ollut mukana järjestämässä Prometheus-leirejä sekä toiminut niissä leiriohjaajana. Lukioaikana hän sai kunnian paukutella varapuheenjohtajan nuijaa oppilaskunnassa. Nyt hän toimii oppilaskuntamme puheenjohtajana, mutta hoitaa työnsä ilman nuijaa ja katumusta.

- Kertaakaan en ole katunut, että puheenjohtajaksi pyrin ja minut valittiin, toteaa Virratvuori.

Hallitusta hän kehuu motivoituneeksi.

- Jäsenet ovat aidosti kiinnostuneita työstään. Ei ole pelkoa, että hommat kaatuisivat kahden tai kolmen ihmisen harteille, hän iloitsee.

Virratvuoren rentoa, mutta asiallista asennetta kuvaavat hänen tavoitteensa oppilaskunnan toiminnassa.

- Vaikka juhliakin on kiva ja pitääkin järjestää, niin ei me voida vain koko ajan ryyppätä.

Jokaisen tulee myös huolehtia omalta osaltaan yleisestä siisteydestä. Tällä vältetään se, ettei puhkea jotain epidemiaa ja koulusta tule Väinö Voionmaan kulkutautisairaala, hän vitsailee.

Langaton verkkoyhteys kuntoon

Virratvuori toteaa, että asioita ei tarvitse muuttaa vain muuttamisen takia, mutta jos on tarve muuttaa, niin sitten muutetaan. Kysyessäni häneltä, mikä asia pitäisi muuttaa, tulee vastaus kuin apteekin hyllyltä.

- Langaton verkkoyhteys, se pitää nyt hoitaa kuntoon koko koulun alueelle!

Virratvuori kertoo, että tällä hetkellä langaton verkkoyhteys toimii vain päärakennuksessa ja jotenkuten Kipinässä.

- Tässä ovat myös opiskelijat eriarvoisessa asemassa, kun se toimii vain yhdessä asuntolassa. Täytyy muistaa, että tämä on viestintäalan opisto. Yhteys palvelisi kaikkia opiskelijoita opinnoissa ja tätä kautta myös opettajia, hän perustelee.

Virratvuori kiittää kaikkia opiskelijoita siitä, miten hyvin hänet on otettu vastaan tehtävässään.

- Ihmiset ovat kääntyneet hyvin puoleeni erilaisissa asioissa ja toivottavasti tekevät niin jatkossakin, hän toteaa lopuksi.

Akseli Virratvuori, puheenjohtaja
Valokuvaus
akseli.virratvuori@gmail.com
Puh: 0458926156

Sami Väisänen, varapuheenjohtaja
Valokuvaus
sami.k.vaisanen@gmail.com
Puh: 0505370437

Jukka Ikävalko, sihteeri
AV-linja
ikis@live.fi
Puh: 0440786121

Hallituksen jäsenet
Antti Kankaanpää, ETV
atomi87@hotmail.com
Puh: 0408285244

Erno Kanko, Valokuvaus 2
erno.kanko@gmail.com
Puh: 0415437009

Tuomas Kotajärvi, ETV
tuomaskotajarvi@gmail.com
Puh: 0505939885

Simo Kärkkäinen, RTV
simowise@gmail.com
Puh: 0465654739

Alma Onali, Lehtitoimittaja
alma.onali@gmail.com
Puh: 0505582012

Karolina Vilppo, Elokuvanäyttelijä
peripetio_@hotmail.com
Puh: 0443771117

Milla Väänänen, Elokuvanäyttelijä
millahannele.vaananen@gmail.com
Puh: 0443798889

Tilintarkastajat
Miikka Immonen
Tito Tuononen

Kiinteistöhoitaja
Kari Halme
korjaamassa
lukkoa.

Terveystenhoitaja
Outi Koskisen
löytää
keskiviikkoisin
pikkuluokasta.

MUISTILISTA MUISTILISTA MUISTILISTA MUISTILIS

TEKSTI: INGA-MAARET AIKIONIEMI
KUVAT: TUTTA HOVILA

Terveystenhoito

Opiston terveystenhoitajan **Outi Koskisen** löytää opistolta keskiviikkoisin klo. 8-15. Vaikka terveystenhoitaja tekee terveystarkastuksia koko päivän, voi ovelle tulla koputtelemaan muutenkin. Opiskeluterveydenhuollon palveluihin kuuluu ehkäisy- ja mielenterveysasiat. Tämän lisäksi terveystenhoitajalla voi käydä esimerkiksi mittauttamassa verenpainetta tai hakea apua tupakoinnin lopettamiseen. Muut asiat hoitaa opiskelijan oman paikkakunnan terveyskeskus.

Terveystarkastus sisältää painon, pituuden ja verenpainetta mittaamisen ja lisäksi keskustelua terveyteen liittyvistä asioista. Kutsu tarkastukseen tulee linjojen postilokeroihin.

Terveystenhoitajan puhelin-aika on joka päivä klo 11-12. Puh. 0503904647

Äkillisten sairastapausten sattuessa on mentävä Ylöjärven terveyskeskuksen päivystykseen. Päivystys on tarkoitettu vain välitöntä hoitoa vaativiin tapauksiin.

Hätätilanteissa päivystykseen voi mennä suoraan klo 8-22 välisenä aikana. Muissa tilanteissa on soitettava ensin idän palvelupiiriin. Puh. ma-pe klo 8 - 15.30 0356528200 ja klo 15.30 - 22 0356528000.

Yöpäivystys löytyy Tampereen Acutasta. Puh. 0331166411 klo 22-08. Teiskontie 35 rakennus K

Hammashoito

Hammashoito kuuluu suurimmaksi osaksi oman kunnan hoidettavaksi. Kiireellisessä tapauksessa voi kuitenkin mennä särkyvastaanotolle.

Särkyvastaanotto arkisin: ajanvaraus klo 8.00 - 9.00, puh. 0356528111

Ylöjärven apteekki
Ma-Pe 8.30 - 20
La 8.30 - 16
Su 10 - 16

Mikkolantie 7, 33470 Ylöjärvi
Puh. 03 381 0800
www.ylojarvenapteekki.fi

Kiinteistöhuolto

Opiston kiinteistöhuoltaja on **Kari Halme** 0505336404.

Kiinteistöhoitajalle voit soittaa kriisitilanteissa, kun jokin asuntoloiden asuntoissa tai yleistiloissa vaatii välitöntä korjaamista. Korjauspyynnöt ja vikailmoitukset normaalitapauksissa suoraan Pirjo Johanssonille. Puh. 0331422900.

Seuran hakua

NINNI AHONEN

Luovan puheliaita ihmisiä. Niitä on Voionmaan opisto täynnä. Jos kuitenkin on vaikeuksia löytää juttuseuraa koulupäivän jälkeen, kannattaa ensin selvittää kämppiksen tai kämppisten olinpaikat. Näitä ikiliikkujia voi yleensä nähdä ensimmäisenä aamulla ja viimeisenä illalla. Toisaalta heidän kanssaan jaetaan yhteinen jääkaappi kymmenen kuukauden ajan, joten heidän kanssaan tulee varmasti puhuttua enemmän kuin tarpeeksi.

Jos kämppis ei jostain syystä ole juttutuulella, mene koputtelemaan naapureiden ovia. Pyydä lainaksi vaikka imuria, niin voit ehkä saada kutsun pelaamaan vanhaa kortti- tai lautapeliä. Joskus voi kuitenkin käydä niin, ettei kukaan avaa sinulle ovea. Silloin kannattaa suunnistaa Kipinän tai Puukstaavin yleisiin tiloihin. Löydät todennäköisesti muutama yksinäisen sielun sohvien syövereistä.

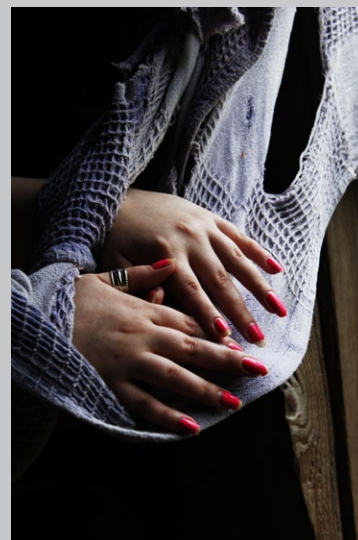
Jos et löydä opistolaisia mistään, tarkista kalenterista, mikä viikonpäivä on kyseessä. Jos on tiistai, hae kämppästäsi pyyhe ja ota suunnaksi sauna. Keskiviikkona helpoiten löydät opistolaisia Pub Vanhasta Parista. Siellä voit osallistua monenlaiseen sosiaaliseen toimintaan, kuten karaokeen tai tietovisaan. Joskus pubista saattaa bongata myös opettajia. Muita suosittuja kohtaustapaikkoja ovat ”röökipaikka” ja biljardipöytä.

Jos kaikesta huolimatta et näe ketään, on silloin kyse omasta saamattomuudesta. Tai kenties sanattomuudesta. Tai sitten olet eksynyt opistolle loma-aikana. Seuraa kannattaa hakea silloin muualta.

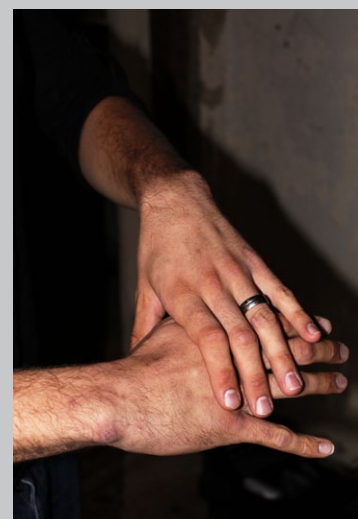
Tai voit suosiolla ostaa sen Seiskan.

KÄD

TEKSTI: SIIRI KROUVILA
KUVAT: VIRPI LAPPALAINEN

ERJA NÄRVÄLÄ on tottunut käyttämään sormuksia eikä lähde mihinkään ilman niitä. - Tämä Kalevala Korun sormus on entinen kihlasormukseni. Käytän sitä edelleen kunnianosoituksena siitä, että erosimme entisen avopuolisoni kanssa ilman riitoja.

TUOMAS KOTAJÄRVEN vasemmassa nimettömässä on kiiltänyt vuoden 2010 heinäkuusta lähtien vihkisormus. Oikeassa ranteessa näkyy edelleen arpi tapaturmasta, joka sattui Tuomaksen ollessa pieni.

ET KERTOavat

HEIKKI IKONEN on kerännyt ranteeseensa kahdeksan festarirannekettä. - Ne ovat vain jääneet muistoiksi hyvistä festareista, muun muassa Ilosaarirockista ja Provinssirockista.

MARKKU KANTANEN keräilee sormuksia, ja niitä onkin kerääntynyt jo yli 30. - Vasemmassa kädessäni olevat sormukset ovat keräilyharvinaisuuksia. Toista on valmistettu vain yksi ja toista kolme kappaletta.

LAURA HYYTI yrittää kovasti olla naisellinen, mutta ei aina onnistu siinä. - En pysty keskittymään mihinkään viittä minuuttia pidempään ja se näkyy kynsissäni.

JANNE RANTASEN sormista löytyvät tähdet olivat hänen ensimmäinen tatuointinsa. - Otimme kaverini kanssa samanlaiset tatuoinnit ystävyuden merkiksi.

Sushin tekemisen salat

TEKSTI: SANNI JOENSUU | VALOKUVAT: IINA HILLAS JA LAURA HYYTI

MITÄKÄNTÄSSÄ PITI LUKEA

Jos seuraat huolella näitä ohjeita, et voi epäonnistua täydellisen japanilaisen illan luomisessa, etkä joudu sairaalaan ruokamyrkytyksen takia.

Tarvittavat ainekset

- riisiä
- merilevää
- bambumatto sushin rullaukseen
- garia
- wasabia
- puikkoja
- soijakastiketta
- haluamiasi kasviksia ja kaloja täytteeksi
- sakea, jos olet täysi-ikäinen
- japanilaisen astiaston käyttämisestä iso plussa, muttei ole pakollista
- japanilaista musiikkia tunnelman luomiseksi
- iloista mieltä

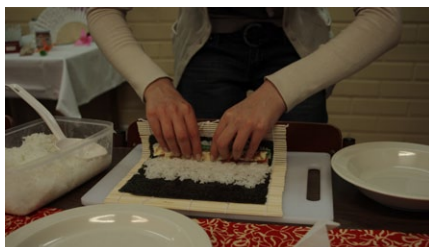
Muista olla tarkkana raaka-aineiden tuoreuden suhteen, sillä kalan täytyy olla hyvin tuoretta, jotta sitä voi käyttää raakana sushissa. Tuoreen kalan tunnistaa siitä, ettei se haise lainkaan. Japanilaisessa kulttuurissa asioiden teko tarkasti ja huolella on erittäin tärkeää ja kauneutta arvostetaan yli kaiken. Pilko siis kaikki täytteet saman kokoisiksi ja näköisiksi ja asettele ne kauniisti erilliselle tarjoiluastialle. Sama pätee sushien asetteluun lautaselle. Sushien syömisestä sen verran, että jos puikot eivät pysy tassuissa, niin sushia saa syödä myös sormin.

Levitä riisiä tasainen kerros merilevälle, mutta jätä jonkin verran tyhjää merilevään toiseen pätyyn.

Tuputtele wasabia kevyesti ja lado haluamasi täytteet päällekkäin sushin toiseen pätyyn. Tuputa sormella vettä merilevään tyhjään pätyyn, jotta rulla pysyy paremmin koossa.

Pyöräytä sushi napakaksi rullaksi bambumaton avulla.

Painele rullaa hieman. Jos pyöreät sushit kyllästyttävät, voit painella rullasta vaikka kolmion tai neliön muotoisen tässä vaiheessa. Vie sitten rullat hetkeksi jääkaappiin, jotta merilevä pehmenee helposti leikattavaksi.

Leikkaa sushit samankokoisiksi ja asettele ne kauniisti esille.

Ennen syömistä harjoittelimme hieman puikkojen käyttöä, jonka jälkeen se sujui kuin tanssi kaikilta. Motivaatiopiikkinä saattoi toimia myös kasvava nälkä. Kuvaaja: Laura Hyyti

Ensimmäisen sushin rullausta.

Sushisanastoa

Norimaki on merilevään kääritty sushirulla. Rullan sisälle voi laittaa haluamiaan täytteitä.

Nigirit ovat riisipalloja joiden päälle painetaan tai sidotaan merilevällä täyte.

Uramaki-sushit ovat kuin norimakeja nurinkurin, eli merilevä ja täyte on kääritty riisiin.

Sashimi on lajitelma raakoja kaloja.

Wasabi on voimakkaan makuista vihreää tahnaa. Käytä siis harkiten.

Gari on säilöttyä inkivääriä ja sitä nautitaan erilaisten sushien välissä puhdistamassa makua.

Nyt voi sanoa tehneensä ruokaa

TEKSTI: MARIE VON BELL

Sushien valmistus oli hauskaa ja haastavaa.

Pieni valittujen ryhmä on hakeutunut ruokalan päätyyn Väinö Voionmaan muotokuvan valvovien silmien alle. Pöydän ympärille kokoontunut sekalainen sakk, joka arkaillen vilkuilee toisiaan ja pöydälle aseteltuja aineksia, on tullut oppimaan, kuinka valmistetaan sushia. Tunnelma on kuin salaseuran kokouksessa. Taustalla soi perinteinen japanilainen musiikki ja pöydälle on aseteltu värikkäitä origameja, taiteltuja paperikoristeita.

Sushi-brunssin emäntä, **Sanni Joensuu**, pyöräyttää näppärästi ja huolellisesti selostaen ensimmäisen rullapötkön, ja sitten onkin oppilaiden aika kokeilla perässä. Ensimmäiset koettajat tekevät työtä hirtaan keskittyneesti. Ensimmäisten pötköjen osoittauduttua peräti mallikelpoisiksi erinomaisen ohjeistuksen ja kärsivällisen

opetuksen ansiosta, on sushin tekoon suoranainen rynnäkkö ja kaikki odottavat innoissaan omaa vuoroaan kannustaen samalla muita.

- Oli tosi kiva tehdä, ihastelee Tiina Suvan to valokuvauslinjalta

Olemme pitkään suunnitelleet kaveriporukalla japanilaista iltaa, ja nyt oli hienoa päästä tänne harjoittelemaan. Työväenopiston kurssit ovat aina täynnä ja aika hintavia.

Kun Sanni kysyy oppilailtaan huvittaisiko heitä kokeilla toisenlaisia, nigiri-sushi palle- roita, on vastaus yksiselitteisen innostunut.

Pöydissä kuhistaan, ja nälkäiset katseet eksyvät valmistuviin herkkupaloihin.

Viimein kaikki on valmista ja on aika käydä kiinni. Ruokailun alkaessa emäntämme huomaa vielä yhden opettamisen arvoisen asi-

an. Puikot eivät vielä kaikkien käsissä liiku yhtä sulokkaasti kuin opettajamme, mutta pian kaikki jo noukkivat susheja suuhunsa.

Soija, marinoituiden inkiväärit ja tulinen wasabi-tahna kiertävät kädestä käteen ja ihastunut puheen sori- na kaikaa. Joukosta kuuluu myös yksi yäk. Raaka kala ei ole kaikkien juttu.

llahtuneet kommentit pulpahtelevat omiin suuntiinsa erkanevasta joukosta, joka on saanut yllätykseksen puikot kotiin viemi- siksi.

- Nyt voi sanoa tehneensä ruokaa.

- Toivottavasti innostun tekemään näitä hi- massakin!

- Tämä ylitti kaikki odotukseni!

Ennen ja nyt

TEKSTI JA KUVIEN VALINTA:
EIJA JOKINEN JA JONNA NIEMINEN

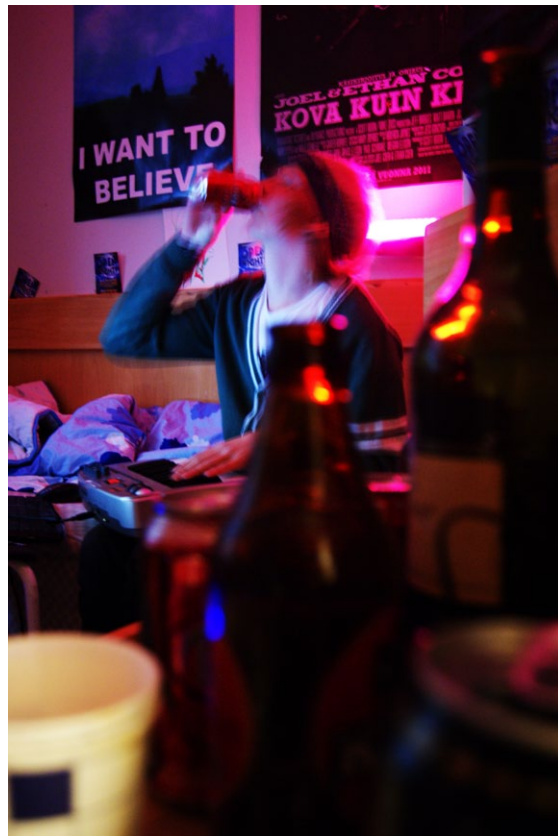
Aukeaman kuvat on kaivettu esiin Voionmaan opiston kuva-arkistosta ja valittu valokuvauslinjan tämän syksyn harjoitustöistä. Vaikka vuosikymmenten saatossa värit ovat tulleet valokuviiin, muoti on vaihtunut ja käsitys kuvissa poseeraamisesta on rentoutunut, niin opistolla otettujen

kuvien teemat ovat pysyneet hyvin samanlaisina. Edelleenkin oppilaat kuvaavat toisiaan, asuntoloissa vietetään mukavia hetkiä, eikä siivous vielääkään maistu.

Kipinää vuonna 1971 ja 40 vuotta myöhemmin. Kuvassa: Tuulia Kusmin
Kuvaaja: Anssi Rantakoski

Kuvassa: Juuso Kainulainen
Kuvaaja: Linda Kaarakainen

Opiskelijat ovat aina olleet innokkaita juhlijoita. Kuvassa: Juuso Kainulainen ja Laura Hyyti. Kuvaaja: Juulia Koskela

1950-luvulla "Lauantai oli siivouspäivä, jolloin opiskelijat osallistuivat monenlaisiin talon töihin. Kaksin lapiointi ei ilmeisesti ollut halutuimpia töitä." Siivous ahdistaa edelleenkin opiskelijoita. Itse ottamassaan kuvassa Jenni Laaksonen.

VOIONMAA LOOKBOOK

TEKSTI SINI JUSSILA KAROLIINA HAAJANEN | KUVAT DANIELE ROGAZIONE JA OSKARI SILLANPÄÄ

■ Karoliina, 19, näyttelijälinja

Tyylini muuttuu mielentilasta riippuen ja on joka päivä erilainen. Viihdyn mukavissa vaatteissa ja kuvailisin tyyliäni erilaiseksi. Pukeutuminen on hauskaa leikkiä, mitä ei pidä ottaa liian vakavasti. Tykkään yhdistellä vastakohtia, mitkä eivät kuulu välttämättä toisiinsa. Tyyliäni inspiroi luonto.

■ Maria, 21, lehtitoimittaja

Kuvailisin tyyliäni maanläheiseksi ja simppeliksi. Yhdistelen mielelläni eri värejä ja erilaisia materiaaleja, esimerkiksi kengissä ja laukuissa suosikkimateriaalini on ruskea nahka. En halua käyttää liikaa asusteita, vaan luon asun muilla keinoin. Seuraan enimmäkseen katutyylviä. Tavalliset ihmiset inspiroivat minua enemmän kuin julkikset. Pukeutumisessani ei ole mitään tiettyä muuttia.

■ Pasi, 23, valokuvaus 2

Tyylini on indie hipster. Pukeutumisessa esikuvani on Ian Curtis.

■ Tomi, 24, av-ammattilinja

Kuvailisin tyyliäni sekasortoiseksi. Minua inspiroi pukeutumisessa mielentilani.

“Hajoo sinne salammas kanssa” - vapaapäivä Tampereella

TEKSTI: VENLA HOVI JA HETA TUPPURAINEN

KUVAT : TYTTI KÄYHKÖ, SAMULI HALEN JA JONI RAISKIO

TAUSTAKUVA: WIKIMEDIA COMMONS

Aamupala vanhassa museokorttelissa oli monipuolinen; puuron, leipien ja pullan jälkeen olo oli kaikin puolin tyytyväinen. Ainoa häiritsevä tekijä oli salamavalojen räiske, johon emme olleet henkisesti täysin valmistautuneet.

- Tytöt pelkää kameraa, valokuvaajat kommentoivat.

Yrittäkääpä itse hymyillä nätisti, kun suu on täynnä kananmunaa!

“Täällä haisee alkoholismi”

Aamiaisen jälkeen oli tarkoitus suunnistaa ihailemaan Pyynikin maisemia, mutta sade ajoi laumamme Kauppahallin kautta Semaforiin biljardia pelaamaan. Matkalla poikkesimme ostamaan sateensuojan Samulille, joka oitis käytti tilaisuutta hyväkseen.

- Tytti, haluuk tulla mun varjon alle? Rautatieaseman yläkerrassa sijaitseva räkälä kelpasi meille yleisilmeestään huolimatta, koska pelitilaa riitti ja juomista sai opiskelija-alennuksen. Kohde ei ole varsinainen suosikkimme, mutta yksi niistä keskustan parhaista juottoiloista, jos jano yllättää ennen kello yhtätoista.

“Laitetaan se tohon ruusun viereen”

Semaforista matka jatkui Tampereen kuuluisalle lukkosillalle. Rakastavaiset saavat ripustaa sillan kaiteisiin lukon lempensä kestävyuden merkiksi, joten pakkohan meidänkin oli juhlistaa uutta ystävyystämme ja hieman hempeillä. Imelyden sinetöimiseksi kävimme vielä karkkiostoksilla Finlaysonin alueella Karkkimeressä.

Lounaalle suuntasimme Sokoksen alakertaan, josta saa ison annoksen ruokaisaa salaattia huokeaan hintaan. Tämän energialatauksen jälkeen ehdimme vielä ostaa voitsilaiselle ystävallemme tuparilahjan ennen elokuvaan kii-rehtimistä. Valitsemamme filmi ”Tree of Life” oli hieman liian vakava ja tai-

Lukkosilta

Huomasimme, että kaatosade ja märät sukat unohtuvat kun on loistavaa seuraa.

Ennen aamuyhdeksää lähdimme tallustamaan kohti kahvila Amurin Helmeä, jossa olimme sopineet tapaavamme kuvaajat aamiaisen merkeissä. Tavoitteenamme oli viettää hauska päivä Tampereella ja käydä paikoissa, joissa muidenkin voionmaalaisten kannattaisi piipahtaa. Budjetiksi olimme varanneet 50 euroa per henkilö.

Cafe Europa

FAKTAT

- Oli kivaa
- Budjetti alittui
- Sade kasteli
- Otetaan uusiksi samalla porukalla

Semafori

teellinen pläjäys muuten hilpeään päiväämme. Pohdimmekin yhdessä, että elokuvissa pitäisi olla suositus älykkyysosemäärästä ikärajan sijaan.

“Sä et oo tienny vielä mitään”

Yhteisellä päätöksellä lähdimme seuraavaksi laajan asiakaskunnan suosimaan Café Euroopan testaamaan tietojamme Trivial Pursuitissa. Tytöt selviytyivät sukupuolten välisestä kamppailusta niukasti voittajina, vaikkakin tuurilla oli pientä vaikutusta asiaan.

Europasta saa muuten nesteytyksen ohella maukkaita ruoka-annoksia pikkupurtavista aina isommankin nälän selättäjiin. Omat mahamme olivat vielä pullollaan karkkia, joten päätimme jättää syömisen myöhemmälle.

Ennen lähtöä irkkubaari O’Connelsin pubivisaan peli vaihtui vielä hetkeksi Ali-

Cafe Europa

akseen. Joukostamme kruunasimme valokuvaaja-Tytin ehdottomaksi selittämisen mestariksi.

O’Connels oli ahdettu täyteen innokkaita visailijoita, kuten aina keskiviikkoisin kello seitsemän. Jos haluaa kyseiseen kisaan osallistua, kannattaa tulla ajoissa varaamaan hyvät istumapaikat. Kahdentoista tunnin kierroksemme alkoi lähestyä loppuaan ja tajusimme, että olimme kaiken nauramisen keskellä unohtaneet syödä. Lähdimmekin kotiin pizzeria Napolin kautta.

Hämeensilta

Top 5 Koulun jälkeen

- Nukkuminen
- Syöminen
- Naapurin häiritseminen
- Dataaminen
- Leffojen katselu

Penni ajatuksistasi

TEKSTI: SINI JUSSILA JA MERI VAINIOMÄKI | KUVAT: ASLAK JUNTTU

Selvitimme voionmaalaisten salaisimmat mielenliikkeet ja ajatukset elämästä.

Heini Laukkanen, 23,
valokuvauslinja, Tampere

'Love addict' on menneisyyteeni liittyvä tärkeä biisi. Kappale tuo mieleen pikkoveljeni, jolle biisi on myös merkittävä. Pikkoveljeni tyttöystävällä on 'love addict' tatuointi. Tämä yhdistää meitä kolmea ja muistuttaa minua heistä. Lausahdus kertoo myös paljon luonteestani ja tavastani elää. Elän tunteella ja fiilispohjalta. Reagoin voimakkaasti tunteilla ja saatan olla joskus hyvinkin jyrkkä. Rakkaus ja läheisyys ovat minulle tärkeitä elämän arvoja.

Salla Mäkipelto, 22,
elokuvaalinja, Tampere

Poimin lauseen Underoath-nimisestä bändistä tehdystä dokumentista. Siitä tuli kaveriporukkamme lentävä lause ja insideläppä. En ole käyttänyt lausetta pitkään aikaan, mutta nyt se tuli mieleeni. Lause muistuttaa ystäväistä ja hyvistä muistoista.

Eero Kosmaa, 26,
radiolinja, Tampere

Ihmiset haluavat tuntee kuuluvansa johonkin ryhmään ja samaistuvat toisiinsa olemalla asioista samaa mieltä. Ihmiset toimivat näin, koska haluavat tulla hyväksytyksi. Itse haluan muodostaa omat mielipiteeni ja sanoa ne, vaikka muut olisivatkin eri mieltä kanssani. En ole ollut tällainen aina. Tämän elämäntavan oppiminen on vienyt aikaa.

Simo Kärkkäinen, 25,
radiolinja, Järvenpää

Ajattelutapani ei ole niin synkkä, kuin miltä se kuulostaa. Millään ei loppujen lopuksi ole mitään väliä, ei ole olemassa hyvää eikä pahaa. Jokainen ihminen kavaa paskasta sen, minkä kokee tärkeäksi ja luo asioille itse omat merkityksensä. Kaikki on subjektiivista. Jokainen rakentaa itse oman todellisuutensa.

Kuva: Anssi Rantakoski

ELÄMÄÄ OPISTOLLA

Suurelle osalle opiskelijoistamme Voionmaan opisto ei ole pelkkä koulurakennus, vaan myös koti.

TEKSTI: JENNI LAAKSONEN, SENNI UUSIKARTANO

KUVAT: MINTTU HEIMOVALA, JYRKI KALLIO, JENNI LAAKSONEN, ANSSI RANTAKOSKI

YLÄVASEMMALLA Päärakennuksessa on biljardipöytä, jossa opiskelijat voivat vapaa-ajalla ottaa mittaia esimerkiksi miehisydestään. Kuva Minttu Heimovala

YLHÄÄLLÄ Koulutyön väsyttämät opiskelijat saivat Red Bull-tytöiltä virkistysjuomia. Kuva Jyrki Kallio.

VASEMMALLA Välillä vapaa-aikakin kuluu työn teossa. Kuva Minttu Heimovala.

Yhdessä pelaaminen luo ystävyysuhteita, jos osaa myös hävitä. Kuva Anssi Rantakoski.

YLHÄÄLLÄ Keskiviikkoillat kuluvat usein koulun omassa pubissa. Kuva Anssi Rantakoski.

VASEMMALLA Joka toinen viikko pubissa kuullaan erilaisia laulutulkintoja ikivihreistä rokkiin. Kuva Anssi Rantakoski.

Asuntolassa muodostuu nopeasti hyvä ryhmähenki. Kuva Jenni Laaksonen.

Vaikka jokainen meistä on yksilönsä, yhdessä olemme enemmän. Kuva Anssi Rantakoski.

Kundien Kaarat

TEKSTI JA KUVAT: LINDA KAARAKAINEN
JA JUULIA KOSKELA

Voionmaan pihapiiristä löytyy monenmoista kaaraa, jotka ovat enemmän kuin vain autoja.

MIKKO LINTULA

“Laite, jolla ajaa minkä tahansa miehen sydämeen.”

- Isuzu Pickup alias Hannelaire, jokaisella OIKEALLA autolla on naisen nimi
- 2,2 litran diesel, takavetoinen, nostettu koria, levitetty perä, vm - 86
- isä hommasi lava-auton 80-luvulla ja olen aina halunnut oman sellaisen
- olen saanut positiivista huomiota ja selkään taputtelua muilta äijiltä

MARKUS KANTA-OKSA

“Naisrintamalla ei ainakaan auta asiaa.”

- Ford Escort, vm. -96 (tai -98), diesel
- on ollut luotettava auto suurimmaksi osaksi, mutta pitkää reissua ei uskaltaisi tehdä, kun ei tiedä milloin se leviää alle
- meillä on tavallaan viha-rakkaus-suhde

TONI ANNALA

“Jos se on likainen, niin tulee raiskattu olo - ihan kun jättäisi itse peseytymättä.”

- Volvo S. 70 Classic, vm. -01
- paras kaverini, ikään kuin oma peilikuvani: iso ja luotettava
- ensimmäinen kerta kun lähdin ajamaan ja pääsin motarille, radiosta soi Ozzyn biisi ”Mama I’m coming home”, liikutuin
- usein juuri autossa tulee näitä herkkiä hetkiä

JOONAS LEHTINEN

“Se oli heti Se Oikea.”

- 330D BMW, vm. -04, 204 heppaa, 450NM
- isokoneinen auto on ollut hyödyksi pitkillä työmatkoilla
- tämä ei ole pilluralli-tarkoitukseen

JANNE JOKINEN

“En oo koskaan harrastanut seksiä tässä autossa”

- Saab 900, vm. -94, kahden litran ruiskumootorilla ilman turboa
- kerran parkissa kyytiin hyppäsi tuntematon äijä, joka osoittautui entiseksi omistajaksi, ja harmitteli, miksi hän meni myymään auton pois
- on tuonut naisrintamalla tavallaan onnea, mm. elämäni suurinta rakkautta olen kuskannut tällä autolla
- okei, joo on se enemmän kun vaan auto

VOITSIBINGO

Laulat pubissa
karaokea

Olet tietovisassa
voittajajoukkueessa

Muhinoit koulukaverisi kanssa

Nukut Puukkaavin sohvalla

Kärsit krapulasta koulussa

Lähetät sähköpostia koko koululle

Lisäät opettajan kaveriksi Facebookissa

Muutat opiston asuntolaan

Joudut radiotalon Wall of Shameen

Tutustut entiseen voitsilaiseen

Et myöhästy kertaakaan tunnilta

Salakuljetat kahvikupin ruokalasta

Ikävöit viikonlopun aikana kouluun

Käyt yhteissau-
nassa

Osallistut kerhotoimintaan

Tappelet KELAn kanssa

Hyppäät yllättävään kimppakyytiin

Esiinnyt Voionmaa tänään-lehdessä

Hengaat tupakkapaikalla, vaikka et polta

Saat uuden ystävän

Muutat asuntolan sisällä

Sairastut kiertävään syysflunssaan

Nukut koulu-
matkat bussissa

Materiaaliasi käytetään jossakin julkaisussa

Rengasta sopivat vaihtoehdot!

TEKIJÄT: LEENA PIHKALA JA AKSELI VIRRAVUORI

Palauta täytetty bingolomake (koko takasivu tai valokopio siitä) respaan ja voita palkintoja!

Vastaukset tilastoidaan ensi vuonna ilmestyvään Väinö-lehteen.

Nimeäsi ei yhdistetä vastauksiin. Palautus ennen joululomaa.

Vastaajan nimi:

Opiskelulinja:

Sähköpostiosoite:

Puhelinnumero:

